

Minister Asscher, spreek de schoolbesturen aan!

NRC 🇳🇱 ZATERDAG 8 FEBRUARI 2014

De berichtgeving over het uitblijven van effect van de Kwaliteitsaanpak Amsterdam (KBA) (NRC, 1 feb.) geeft aanleiding tot de volgende

opmerkingen. Opeenvolgende Amsterdamse bestuurders hebben geklaagd over het te zwakke peil van het basisonderwijs in Amsterdam. Altijd werden daarbij de Cito-scores als indicator gebruikt om die zwakte aan te duiden, ook door ex-wethouder Asscher. Het is dus nu minimaal opmerkelijk dat het gemeentebestuur, nu verbeteringen van die scores uitblijven, zegt dat andere doelstellingen werden nagestreefd.

Door Jan de Jong,
Margreet van Schie en
Ben van der Hilst

De korte termijn aanpak van de KBA is gericht op directe gedragsverandering van leerkrachten. Het is al zeer lang bekend dat dit niet werkt. In de VS hebben dit soort programma's geleid tot verlaging van het onderwijsniveau en tot demoralisering van de docenten. De twee (kosteloze) interventies die wel duurzaam werken, zijn: verhoging van het aanvangsniveau bij de pabo (bijvoorbeeld wiskunde A en Nederlands verplicht op atheneumniveau) en verhoging van de professionaliteit van directeuren.

De meest fundamentele kritiek op de KBA betreft echter de volkomen verkeerde positie die de gemeente Amsterdam heeft ingenomen. Besturen van scholen zijn verantwoordelijk voor de kwaliteit van het onderwijs. Asscher is op de stoel van de besturen gaan zitten en de besturen hebben dit willoos laten gebeuren. Als Asscher zich zorgen maakt over de kwaliteit van een aantal scholen, dan moet hij de besturen daarop aanspreken, liefst openlijk en direct.

Uw krant schrijft over de 'alom gewaardeerde aanpak' van Asscher. Wellicht doelt u daarbij vooral op de weinig kritische houding die de pers destijds aannam bij de stoere taal van een gedreven wethouder. De leerkrachten waren minder in beeld.

Ben van der Hilst

Cultuur

Blokfluit is maar 'gewoon'

In het verslag van de 'Beatrix bedankt'-avond (NRC 3 feb.) staat dat 'een veertienjarig meisje' blokfluit had gespeeld. Raar, vond ik. Het was namelijk niet zomaar een langslappend meisje dat aardig kon fluiten, maar Lucie Horsch, die voor ons land zal uitkomen in het Europese muziekconcours voor jonge talenten. Deze wedstrijd is te zien als de Olympische Spelen voor de

klassieke muziek. We noemen en kennen sporthelden, musicalsterren en televisiegezichten bij naam, maar Lucie is gewoon een meisje van veertien. Ik kan maar één ding concluderen: volgens mij is de tijd dat we net zo trots zullen zijn op onze kunstenaars als op onze sporthelden nog heel ver weg.

Margreet van Schie

Voetbalrechten

NOS handelde integer

In NRC van 6 februari stond een artikel over voetbalrechten en de NOS. De NOS zou niet marktconform hebben geboden op de samenvattingsrechten van de eredivisie. De schrijver noemt een bedrag van twintig miljoen euro en laat een belangrijke nuancering achterwege. Zeven jaar geleden al waren de commerciële omroepen bereid 35 miljoen euro te betalen voor deze rechten. Dat plaatst het veronderstelde bedrag van de NOS in een volstrekt ander perspectief. Vooral omdat het diezelfde commerciële omroepen zijn die nu de prijs via de politiek en media proberen te drukken, waar ze deze zelf hebben opgedreven. Het staat ze vrij. Dat hoort bij het spel. Dat de politiek en de media zich daarvoor lenen niet.

